

TERRA DE *CAMPANES*

MUSEU COMARCAL DE L'HORTA SUD
JOSEP FERRÍS MARCH

“Terra de Campanes” es desenvolupa en cinc àmbits temàtics. El primer està dedicat a l’origen de les campanes mentre que en el segon s’aborda la fosa. La tercera part abasta els usos tradicionals en l’àmbit sagrat i el civil, amb un apartat dedicat a les matraques. Finalment, es presenta el procés de mecanització dels campanars i el sorgiment de les noves colles de campaners i campaneres. En la mostra es deixa constància de la participació de les dones en el toc de campanes al llarg de la història, una figura invisibilitzada en moltes ocasions.

Un dels atractius de l’exposició és la interactivitat, ja que, per exemple, s’ha reproduït en miniatura l’interior d’un campanar i les persones que la visiten poden tocar una campana. També poden fer sonar alguna de les carraques de mà. Hi ha QRs i pantalles que mostren vídeos de campanes arreu del món, de tocs manuals de diferents tipologies, funcionament d’un rellotge de campanar o entrevistes a campaners. Tot allò contribueix a generar un paisatge sonor canviant en funció del ritme de l’exposició i de la interacció dels visitants.

L’exposició compta amb 12 mòduls de 60x60 i 2m d’alçària, en total, un volum de 2’40 x1’80 x 2’00 metres. Es complementa amb 2 plafons de cartró ploma amb la evolució de la iconografia de les aplicacions de bronze i una reproducció de una matraca de campanar (opcional).

TERRA DE CAMPANES

INTRODUCCIÓ

El paisatge valencià està poblat de campanars: des de les torres catedralícies i de les grans esglésies, que despunten sobre els paisatges urbans, fins als més humils dels pobles. Tots ells són un dels majors signes visibles de comunitat que ens ha llegat la història. Perquè pocs eren els qui no s'enorgullien del seu campanar; però, sobretot perquè, per damunt del protagonisme visual de les torres, hi havia un altre: l'acústic. El campanar és l'altaveu de les campanes que allotja, el primer mitjà de comunicació de masses. Amb elles, cada collectiu va construir el seu propi sistema de senyals, que organitzaren les relacions comunitàries des de plànols molt diferents.

TERRA DE CAMPANES

EL NAIXEMENT DE LES CAMPANES

El domini de la tecnologia dels metalls a l'Edat del Bronze va permetre a l'ésser humà crear instruments amb sonoritats ben especials. Des de ben prompte, aquelles sonoritats tintinejants degueren associar-se a qüestions místiques. A les nostres terres, ibers i romans consideraven els *tintinabula* objectes protectors, a mig camí entre la humanitat i la divinitat. Les primeres comunitats cristianes, a l'Orient, van unir aquella tradició mística amb la del *xofar*, la trompeta jueva, que va atorgar a la campana una dimensió afegida: la comunicativa.

La vida a l'ombra del campanar i a l'aguait de les campanes va convertir les torres i els bronzes en símbols cabdals de l'imaginari col·lectiu de cada poble. I en aquesta condició, campanars i campanes van convertir-se, també, en una font contínua de disputa entre poblacions veïnes; a Manises li recriminaven tindre un campanar sense remat, Albal presumia de tindre una de les torres més altes de la contornada i els llauradors de Torrent i Paiporta discutien per vore qui tenia la campana «grossa» més bona.

EL NAIXEMENT DE LES CAMPANES

El domini de la tecnologia dels metalls a l'Edat del Bronze va permetre a l'ésser humà crear instruments amb sonoritats ben especials. Des de ben prompte, aquelles sonoritats tintinejants degueren associar-se a qüestions místiques. A les nostres terres, ibers i romans consideraven els *tintinabula* objectes protectors, a mig camí entre la humanitat i la divinitat. Les primeres comunitats cristianes, a l'Orient, van unir aquella tradició mística amb la del *xofar*, la trompeta jueva, que va atorgar a la campana una dimensió afegida: la comunicativa.

El domini de la tecnologia dels metalls en l'Edat del Bronze permetia al ser humà crear instruments amb una sonoritat especial. Des de ben prompte, aquelles sonoritats tintinejants degueren associar-se a qüestions místiques. A les nostres terres, ibers i romans consideraven els *tintinabula* objectes protectors, a mig camí entre la humanitat i la divinitat. Les primeres comunitats cristianes, a l'Orient, van unir aquella tradició mística amb la del *xofar*, la trompeta jueva, que va atorgar a la campana una dimensió afegida: la comunicativa.

TERRA DE CAMPANES

EL PROCÉS DE FOSA D'UNA CAMPANA

Des de temps medievals els encarregats de fondre campanes foren professionals itinerants, que es desplaçaven allà on es requerien els seus serveis. Els fonedors viatjaven carregats dels motlles d'imatges, motius ornamentals i lletres amb què decoraven les seues obres. La resta dels materials necessaris per a la fosa dels bronzes, com el terreny on el mestre campaner excavaria el forn, eren cedits per la comunitat que feia la comanda. A finals del segle XIX la millora en les comunicacions va permetre l'assentament dels fonedors en indústries, que enviaven les peces que produïen allà on les necessitaven.

EL PROCÉS DE FOSA D'UNA CAMPANA

Des de temps medievals els encarregats de fondre campanes foren professionals itinerants, que es desplaçaven allà on es precisaven els seus serveis. Els fonedors viatjaven carregats dels motlles d'imatges, motius ornamentals i lletres amb què decoraven les seues obres. La resta dels materials necessaris per a la fosa dels bronzes, com el terreny on el mestre campaner excavaria el forn, eren cedits per la comunitat que feia la comanda. A finals del segle XIX la millora en les comunicacions va permetre l'assentament dels fonedors en indústries, que enviaven les peces que produïen allà on les necessitaven.

«Els primers fonedors que treballaren al context valencià foren d'origen francès. A partir del segle XV i fins el XVIII, València esdevingué el lloc de residència per a molts fonedors, que arribaren a reunir-se entorn a un gremi amb centre neuràlgic en el desaparegut carrer dels campaners. A finals del segle XVIII el punt de referència va desplaçar-se al sud, fins a la Vall d'Albuïda, on naixia un llinatge de campaners d'una extensa trajectòria: els Roses»

Aquesta obra ha estat realitzada en el marc d'un projecte de recerca i divulgació sobre la història de la fosa de campanes, impulsat pel Departament de Cultura de la Generalitat Valenciana i coordinat pel Museu de la Ciència i la Tecnologia de València.

TERRA DE CAMPANES

La vida a l'ombra del campanar i a l'aguait de les campanes va convertir les torres i els bronzes en símbols cabdals de l'imaginari col·lectiu de cada poble. I en aquesta condició, campanars i campanes van convertir-se, també, en una font contínua de disputa entre poblacions veïnes: a Manises li recriminaven tindre un campanar sense remat, Albal presumia de tindre una de les torres més altes de la contornada i els llauradors de Torrent i Païporta discutien per vore qui tenia la campana «grossa» més bona.

TERRA DE CAMPANES

ELS INTERPRETS DELS TOCS DE CAMPANES

La importància dels tocs de campanes en la vertebració de la societat va obligar a deixar en mans de professionals la responsabilitat d'interpretar-los. Els senyals diaris eren tocats pel sagristà, alguna sagristana i els acòlits de la parròquia des de la base del campanar. Els tocs festius i de difunts, que obligaven a pujar a la torre per interpretar-los, eren realitzats per grups de col·laboradors, a mans dels serenos, o sobretot, per part dels campaners. Encara que als ulls de la parròquia el campaner era l'home, en el deure de tocar les campanes col·laborava tota la família, perquè les lligadures laborals li impedien al pare atendre totes les seues obligacions al campanar

ELS INTERPRETS DELS TOCS DE CAMPANES

La importància dels tocs de campanes en la vertebració de la societat va obligar a deixar en mans de professionals la responsabilitat d'interpretar-los. Els senyals diaris eren tocats pel sagristà, alguna sagristana i els acòlits de la parròquia des de la base del campanar. Els tocs festius i de difunts, que obligaven a pujar a la torre per interpretar-los, eren realitzats per grups de col·laboradors, a mans dels serenos, o sobretot, per part dels campaners. Encara que als ulls de la parròquia el campaner era l'home, en el deure de tocar les campanes col·laborava tota la família, perquè les lligadures laborals li impedien al pare atendre totes les seues obligacions al campanar.

La importancia de los toques de campanas en la vertebración de la sociedad obligó a dejar en manos de profesionales la responsabilidad de interpretarlos. Los señales diarios eran tocados por el sacristán, alguna sacristana y los acólitos de la parroquia desde la base del campanario. Los toques festivos y de difuntos, que obligaban a subir a la torre para interpretarlos, eran realizados por grupos de colaboradores, de mano de los serenos, o sobre todo, por parte de los campaneros. Aunque a los ojos de la parroquia el campanero era el hombre, en el deber de tocar las campanas colaboraba toda la familia, porque las ligaduras laborales le impedían al padre atender todas sus obligaciones en el campanario.

TERRA DE CAMPANES

LES CAMPANES, EINES PER A LA VERTEBRACIÓ COMUNITÀRIA

El temps fou un instrument de poder tan eficaç com disputat. Apropiar-se de la seua regulació suposava controlar la vida de les persones. En el moment en què la tècnica va aconseguir fondre campanes amb la suficient potència sonora, l'Església va convertir-les en les seues aliades per a fer bategar col·lectius sencers al seu ritme. Els patrons temporals que regien la vida dels eclesiàstics no diferien massa de les necessitats mundanals; a l'església, com al carrer, la societat s'organitzava d'acord amb els cicles del sol. Així, cada parròquia seria l'encarregada de delimitar el marc temporal dins del qual discorreria la vida, anunciant des del campanar els moments clau del cicle solar amb els tocs d'oració i els actes piadosos, que també esdevenien fites importants en la temporització de la quotidianitat.

Els benedictins van reglar la divisió dels dies en les hores canòniques, huit resos sensibles a l'allargament o l'acurtament de la jornada, que després la resta de l'Església va fer seus. Amb ella, les hores litúrgiques es convertirien en referències cabdals en l'organització del comú.

LES CAMPANES, EINES PER A LA VERTEBRACIÓ COMUNITÀRIA

Tiempo fue un instrumento de poder tan eficaz como el diapasón. Aprender se de la suena regularizó suposición a controlar la vida de las personas. En el momento en que la técnica va a conseguir fondear campanas y un suficient potencia sonora, el tiempo va a convertirse en las series aliadas para a far huetar los colectivos seneses al seu ritmo. Els patrons temporals que regien la vida dels eclesiàstics no difieren massa de les necessitats mundanes: a l'església, com al currer, la societat s'organitza d'acord amb els cicles del sol. Així, cada parroquia seria l'encauadora de definir el mateix temps diària fins al punt d'observar la vida, anunciant des del campanar els moments clau del cicle solar amb els tocs d'oració i els actes piadosos, que també esdevien fets importants en la temporització de la quotidianitat.

El tiempo fue un instrumento de poder tan eficaz como el espacio. Aproximadamente la regulación suprema controló la vida de las personas. En el momento en que la historia comienza funde campañas con suficiente potencia como la Iglesia se convirtió en un alfiler para hacer pasar la vida de la gente a su ritmo. Los profetas temporales que regían la vida de las sociedades no lo hicieron demasiado de las necesidades materiales, en la Iglesia, como en la corte, la sociedad se organizaba de acuerdo con los ciclos de sus ritos. Cada primavera era la emergencia de deber el tiempo temporal dentro del ciclo cíclico; la vida, a su vez, debía de cumplir con su momento clave del ciclo sobre con los ritos de creación y los actos plébeos, que también marcaban hitos importantes en la temporalización de la ciudad real.

RELIOTGE DE SOL
D'HOMES CANONIQUE

RESEARCH AND DEVELOPMENT CONTINUED

Las imendiciones van regalar la difinición de él en los libros canónicos. El reuso, similar a la "falsificación" en la "falsificación" de la historia, que después la moda de la "falsificación" en los libros. Así ella, los libros "falsificados" en consecuencia un referente cultural en "falsificación" de la "falsificación".

[illegible]

Les membres de l'Agence de marketing du Québec se consacrent à l'élaboration de stratégies de communication destinées à promouvoir la culture québécoise et à développer le tourisme d'affaires.

[illegible]

4. **Relazione di Similitudine**
 Paolo D'Amico, Dipartimento di Matematica, Università di Roma "La Sapienza", Roma, Italia
 Dipartimento di Matematica, Università di Roma "La Sapienza", Roma, Italia

5. **Perfezione e similitudine**
 Paolo D'Amico, Dipartimento di Matematica, Università di Roma "La Sapienza", Roma, Italia
 Dipartimento di Matematica, Università di Roma "La Sapienza", Roma, Italia

6. **Elementi di Teoria dei Gruppi**
 Paolo D'Amico, Dipartimento di Matematica, Università di Roma "La Sapienza", Roma, Italia
 Dipartimento di Matematica, Università di Roma "La Sapienza", Roma, Italia

7. **Elementi di Teoria dei Gruppi**
 Paolo D'Amico, Dipartimento di Matematica, Università di Roma "La Sapienza", Roma, Italia
 Dipartimento di Matematica, Università di Roma "La Sapienza", Roma, Italia

8. **Elementi di Teoria dei Gruppi**
 Paolo D'Amico, Dipartimento di Matematica, Università di Roma "La Sapienza", Roma, Italia
 Dipartimento di Matematica, Università di Roma "La Sapienza", Roma, Italia

9. **Elementi di Teoria dei Gruppi**
 Paolo D'Amico, Dipartimento di Matematica, Università di Roma "La Sapienza", Roma, Italia
 Dipartimento di Matematica, Università di Roma "La Sapienza", Roma, Italia

10. **Elementi di Teoria dei Gruppi**
 Paolo D'Amico, Dipartimento di Matematica, Università di Roma "La Sapienza", Roma, Italia
 Dipartimento di Matematica, Università di Roma "La Sapienza", Roma, Italia

Elaboraciones de los
servicios de transporte
y los servicios de
comunicación, como
el correo electrónico,
la televisión por cable,
la telefonía celular, los
servicios de Internet,
entre otros, los promueven a la
mayoría de las empresas
que operan en el sector
de los servicios. En
consecuencia, el 70 por
ciento de las empresas en
este sector se han
beneficiado, entre
otros, al promover a
sus clientes y a sus
empleados. Asimismo,
beneficiarios de los
servicios de Internet
son los bancos, las
empresas de seguros,
las compañías de
servicios públicos,
las compañías de
transporte, entre
otras. Los bancos
usan Internet para
ofrecer servicios
de banca electrónica,
para ofrecer seguros,
para ofrecer servicios
de inversión, entre
otros. Las compañías
de seguros usan
Internet para ofrecer
servicios de seguros,
para ofrecer servicios
de inversión, entre
otros. Las compañías
de servicios públicos
usan Internet para
ofrecer servicios de
servicios públicos,
para ofrecer servicios
de inversión, entre
otros. Las compañías
de transporte usan
Internet para ofrecer
servicios de transporte,
para ofrecer servicios
de inversión, entre
otros.

A los testadores de los sucesos, los algoritmos les han hecho que experimenten la peregrinación californiana. También van testando las campañas. Allí ellos, en primera fila, experimentan regularmente el tiempo de traslado de los sucesos juveniles. Todos los miembros de la comunidad que se desplazan en el autobús o en el trolley, en los días de las campañas, aquellos que van a los eventos, a los centros de la comunidad, a los lugares de la vida diaria que despiertan marcos de atención de los sucesos que se celebran en la ciudad o en la industria de los sucesos que pasan en primer lugar.

• **Habildaciones de actividades de interés público** que cubran el contenido en la base de la participación (3.3.3) se pueden considerar H333 con cualquier otro código nuevo en la rama empírica, con excepción de los códigos H333 y H334 para el servicio público (3.3.4). H333 y H334 se comparan con expectativas que no cubren las 10 áreas de las 16 subáreas de actividades que pueden hacerse y no necesariamente las de propósito más efectivo como se miden empíricamente en la rama del edificio. La causa de esta discrepancia es que el código H333 de Actividades de interés público.

I have to refer to Volume Twenty, Index Volume II, Column 1, 1111-1112.

Os carapangos e filamentos afilados, são como sensidivores e envenenam de carapangos apilados, diferenciando a sustentabilidade e utilização de bes-carapangos filamentosos, por a divisão em propriedades (período, tempo, função, filamentos).

TERRA DE CAMPANES

PROTECTORES FRONT AL PERILL

Les campanes transcendien l'existència física de la comunitat. Des de l'instant de la seua benedicció es convertien en «trompetes» de Déu, capaces de transmetre la crida divina al veïnat i de fer arribar amb el seu so les súpliques del poble davant la divinitat. Cada vegada que era tocada, la campana llançaria al cel les imatges sagrades i les oracions protectores que tenia gravada. Per això, davant una tronada o quan una dona estava patint un mal part, eren fetes sonar per tal d'allunyar el perill.

TERRA DE CAMPANES

TRANSMISSORES DE SENTIMENTOS

L'apropiació per part de cada col·lectiu del llenguatge que havien construït amb les seues campanes acabà per fer que els senyals que emetia el campanar uniren tota la comunitat entorn a emocions concretes. Si ho pensem, els repics de festa i els voltejos que, des de la vespra, continuem fent en les dates més assenyalades del calendari, són ben poc útils des del plànol comunicatiu. Ara bé, escoltar les campanes voltejar –amb l'acompanyament indissociable de la pólvora– predisposa tot el grup a endinsar-se en eixe no-temps a què ens conduïx la festa, que ens trau de l'espai quotidià i trenca amb les barreres tradicionals del dia i la nit. Un no-temps necessari i inútil.

TRANSMISSORES DE SENTIMENTOS

L'Europa és per part de cada col·lectiu del bilingatge que havien construït amb les seues campanes, acabà per fer que els senyals que emetia el campanar imitessin tota la comunitat enfortint a emocions concretes. Si ho pensem, els repics de festa i els voltejos que, des de la vespra, continuen fent en les dates més assenyalades del calendari, són ben poques útils des del pla del comunicatiu. Ara bé, escollir les campanes voltejar amb l'acompanyament indissoluble de la polvora: predisposat tot el grup a endinsar-se en eixe no temps a què ens conduïx la festa, que ens tran de fespai quotidiana treuca amb les barres tradicionals del dia i la nit. Un no tems necessari i inútil.

La animación por parte de la colectividad del lenguaje que hablan constituye uno de sus caracteres, sabido por todos que las señas que emite el cuerpo humano transmiten a la colectividad en tanto o como como señales. Se perciben, los rasgos que de fiesta y los ritmos que, desde el cuerpo, continúan manifestándose en los gestos más señalados del baile, en los pocos o los muchos al mismo comunicados. Ahora bien, escuchar las palabras volar con el acompañamiento indolente de la música, propiamente a todo el grupo o a parte de él en un momento de la noche no conduce a fiesta, que sea saca del espacio colectivo y venga las formas tradicionales entre día y la noche. Un no tiempo necesario a nada.

© 2000 Blackwell Science Ltd
Journal of Internal Medicine 247: 395–402

Al final del día, se retiraron, y él se fue.
 Mas, de Dios del Día, era aunar se la misma
 mujer, y volar de Allah se resaca bajo
 del campanar, expectado de ser volador
 la «prosa», que en el día la vida devoró

In 6 months without comment, Burt's Tapes did not, it is clear to me, make any statement at all about my name being at company, nor made any statement of guilt, nor did it, in fact, state anything about Burt's Tapes, nor question the veracity of my name, but did not do anything else.

[illegible]

Saverio indica un luogo per cui si vive in silenzio, da un momento all'altro, inimmaginabile, quasi identico, fra l'istante di una vita e l'istante di una morte.

Walter, avrebbe potuto essere il figlio di un altro, di un altro mondo. In un'immaginazione che non si ferma mai, che si muove.

Mag sei vuol dire talvolta una risposta, o addirittura una di quelle tre parole che si usano per dire "sì". In alcuni casi è un'esclamazione di gioia o di sorpresa.

[illegible]

Journal of Interpersonal Violence 27(16)
Copyright © 2012 Sage Publications
10.1177/0886260512469101
jiv.sagepub.com

Journal of Management Education 36(8)
Journal of Management Inquiry 17(9)
Management Science 53(10)
Organization Studies 28(12)
Strategic Management Journal 29(12)

10

«ANGELETS AL CEL,
XOCOLATE A LA PANXA»

[illegible]

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

TERRA DE CAMPANES

L'EPÍLEG D'UN MÓN

Entre els anys 1920 i 1930 arribaren els primers motors als campanars valencians. Vingueren des de Vitoria, de la mà dels Murua, una llarga nissaga de fonedors de campanes i rellotgers industrials, que haurien importat aquestes novetats des d'Europa. Tanmateix, el fenomen de l'electrificació no arrelà fins la dècada de 1950, deixades enlloc les flaqueses de la postguerra. Aleshores, dos fonerries valencianes, Salvador Manclús del Grau de València i els Roses d'Atzeneta, monopolitzaren el mercat de les electrificacions. En nom del progrés, destruïren les antigues instal·lacions, per a substituir-les per altres més «modernes» (d'efectes adversos sobre campanars i campanes i que no respectaven les tradicions locals). A finals dels anys 80, els valencians havien electrificat pràcticament tots els campanars.

L'EPÍLEG D'UN MÓN

Entre els anys 1920 i 1930 arribaren els primers motors als campanars valencians. Vingueren des de Vitoria, de la mà dels Murua, una llarga nissaga de fonedors de campanes i rellotgers industrials, que haurien importat aquestes novetats des d'Europa. Tanmateix, el fenomen de l'electrificació no arrelà fins la dècada de 1950, deixades enlloc les flaqueses de la postguerra. Aleshores, dos fonerries valencianes, Salvador Manclús del Grau de València i els Roses d'Atzeneta, monopolitzaren el mercat de les electrificacions. En nom del progrés, destruïren les antigues instal·lacions, per a substituir-les per altres més «modernes» (d'efectes adversos sobre campanars i campanes i que no respectaven les tradicions locals). A finals dels anys 80, els valencians havien electrificat pràcticament tots els campanars.

Entre los años 1920 y 1930 llegaron los primeros motores a los campanarios valencianos. Vieron desde Vitoria, de la mano de los Murua, una larga saga de fundidores de campanas y relojeros industriales, que habían importado estas novedades de Europa. Sin embargo, el fenómeno de la electrificación no arraigó hasta la década de 1950, después de la posguerra. Entonces, dos fundiciones valencianas, Salvador Manclús del Grau de Valencia y los Roses de Atzeneta, monopolizaron el mercado de las electrificaciones. En nombre del progreso, destruyeron las antiguas instalaciones, para sustituirles por otras más «modernas» (de efectos adversos sobre los campanarios y campanas y que no respetaban las tradiciones locales). A finales de los años 80, los valencianos habían electrificado prácticamente todos los campanarios.

LES CAMPANES DEL SILENCI

Un dia de la vida dels campanars a l'Atzeneta.

Un dia de la vida dels campanars a l'Atzeneta.

LES CAMPANES, SOROLL O MÚSICA?

Aquesta és la pregunta que sempre s'ha fet dels campanars, primer en la seva funció pública i després en la seva funció privada, de ser un instrument musical o un instrument de treball.

Aquesta és la pregunta que sempre s'ha fet dels campanars, primer en la seva funció pública i després en la seva funció privada, de ser un instrument musical o un instrument de treball.

Un dia de la vida dels campanars a l'Atzeneta.

Un dia de la vida dels campanars a l'Atzeneta.

Un dia de la vida dels campanars a l'Atzeneta.

Un dia de la vida dels campanars a l'Atzeneta.

Un dia de la vida dels campanars a l'Atzeneta.

Un dia de la vida dels campanars a l'Atzeneta.

Un dia de la vida dels campanars a l'Atzeneta.

Un dia de la vida dels campanars a l'Atzeneta.

Un dia de la vida dels campanars a l'Atzeneta.

Un dia de la vida dels campanars a l'Atzeneta.

Un dia de la vida dels campanars a l'Atzeneta.

Un dia de la vida dels campanars a l'Atzeneta.

Un dia de la vida dels campanars a l'Atzeneta.

Un dia de la vida dels campanars a l'Atzeneta.

Un dia de la vida dels campanars a l'Atzeneta.

TERRA DE CAMPANES

ELS NOUS CUSTODIS DELS CAMPANARS

El paisatge desolador que les mecanitzacions contribuïren a crear, al context valencià, amagà una realitat paral·lela més esperançadora. A partir dels anys 70 i 80, grups de joves aficionats van posar-se baix el mestratge dels últims campaners tradicionals de València i d'algun poble. Aquest seria el germen del fenomen de les colles de campaners, associacions culturals disseminades pel territori, dedicades a la gestió del patrimoni campaner del seu àmbit territorial d'actuació. A partir del coneixement de la realitat històrica local, s'intervé sobre el patrimoni material, es recupera l'ús manual dels antics senyals i es difon la riquesa que continuen guardant els nostres campaners. Som una terra de campanes. I de campaners.

ELS NOUS CUSTODIS DELS CAMPANARS

El paisatge desolador que les mecanitzacions contribuïren a crear, al context valencià, amagà una realitat paral·lela més esperançadora. A partir dels anys 70 i 80, grups de joves aficionats van posar-se baix el mestratge dels últims campaners tradicionals de València i d'algun poble. Aquest seria el germen del fenomen de les colles de campaners, associacions culturals disseminades pel territori, dedicades a la gestió del patrimoni campaner del seu àmbit territorial d'actuació. A partir del coneixement de la realitat històrica local, s'intervé sobre el patrimoni material, es recupera l'ús manual dels antics senyals i es difon la riquesa que continuen guardant els nostres campaners. Som una terra de campanes. I de campaners.

El paisatge desolador que les mecanitzacions contribuïren a crear, al context valencià, amagà una realitat paral·lela més esperançadora. A partir dels anys 70 i 80, grups de joves aficionats van posar-se baix el mestratge dels últims campaners tradicionals de València i d'algun poble. Aquest seria el germen del fenomen de les colles de campaners, associacions culturals disseminades pel territori, dedicades a la gestió del patrimoni campaner del seu àmbit territorial d'actuació. A partir del coneixement de la realitat històrica local, s'intervé sobre el patrimoni material, es recupera l'ús manual dels antics senyals i es difon la riquesa que continuen guardant els nostres campaners. Som una terra de campanes. I de campaners.

ALBAIDA • ALBERIC • ALCUBLAS
• ALFONDEGUILLA • ALGEMESI
• AMICS DE LA MATRACA DE
TORRENT • BENIRREDRA •
BETTERA • CAMPANAR • CARLET
• CASTALLA • CASTELLÓ DE LA
PLANA • CASTELLFABR • CAUDET
• CULLA • CATEDRAL DE SEGORBE
• CATEDRAL DE VALENCIA • EL
COMPTAT • EL REPIQUET GORRO
• ESLIDA • ÈRICA • ELCUORA •
L'ALQUERIA DE LA COMTESSA • LA
VALL BLANCA • L'HORTA • LLOCNOU
DE SANT JERONI • MASSANASSA •
MESTRES CAMPANERS • MOINENT
• MORVEDRE • NAVARRÉS • NULES
• OSTINYENT • PICANSA • PUÇOL •
QUART DE POBLET • SAGRA • SANT
JOAN DE BOATELLA • SONEJA • VALL
DE GALLINERA • VILLAHERMOSA
DEL RÍO • VILLAR DEL AZORIBISPO •
VILA REAL...

Associacions de campaners i colles de campaners
d'arreu de València i de Catalunya

TERRA DE CAMPANES

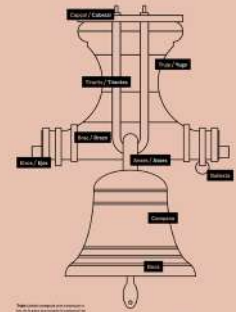
EL CAMPANAR I LES CAMPANES, UN INSTRUMENT ÚNIC

El campanar és un gran instrument musical, compost per l'edifici, que actua com a caixa de ressonància de les campanes, i per les instal·lacions que permeten que els bronzes puguin sonar. Les característiques d'aquest conjunt possibiliten unes formes de toc o unes altres. Cada comunitat, per tant, va modelar-les en funció de les seues necessitats comunicatives.

EL CAMPANAR I LES CAMPANES, UN INSTRUMENT ÚNIC

El campanar és un gran instrument musical, compost per edificis que actua com a caixa de ressonància de les campanes, i per les instal·lacions que permeten que els bronzes puguin sonar. Les característiques d'aquest conjunt possibiliten unes formes de toc o unes altres. Cada comunitat, per tant, va modelar les en funció de les seues necessitats comunicatives.

El computador es un gran instrumento musical, compuesto por el teclado, que actúa como caja de resonancia de las composiciones, por las instalaciones que permiten que los freeware puedan sonar. Las características de este conjunto permiten una forma de toque sencilla. Cada computadora, así como tanto, los modelos en función de sus necesidades comunicativas.

[illegible]

Abstract The authors report on a study of the effects of a computer-based training program on the performance of a simulated task. The program was designed to teach the user the correct way to use a computer mouse. The results of the study show that the program was effective in teaching the user the correct way to use the mouse, and that the user's performance improved significantly after the training.

TERRA DE CAMPANES

Alguns vídeos de l'exposició:

